

- 3) W związku z powyższym, czy można uznać, że mimo iż dana sztuka posiada świadectwo rodowodowe wydane przez stowarzyszenie hodowców państwa członkowskiego, w którym zamieszczono ww. wyrażenie, taka sztuka, w razie gdy jest przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego, nie uprawnia sprzedawcy do otrzymania pomocy wywozowej, gdyż nie jest uznawana za czystorasowe zwierzę hodowlane, chociaż ma oficjalny dokument, w którym figuruje ww. wyrażenie?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie świadectw rodowodowych i danych szczegółowych dotyczących zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.U. L 125, s. 15).

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 30 kwietnia 2014 r. w sprawie T-179/09
Dunamenti Erőmű Zrt przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 21 lipca 2014 r. przez
Dunamenti Erőmű Zrt**

(Sprawa C-357/14 P)

(2014/C 329/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Dunamenti Erőmű Zrt (przedstawiciele: adwokaci J. Philippe, F.H. Boret, A.C. Guyon)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie T-179/09 w zakresie, w jakim potwierdzono w nim decyzję Komisji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/05 udzielonej przez Węgry w ramach długoterminowych umów o zakup energii ⁽¹⁾, w której to decyzji umowy te zostały uznane za pomoc państwa bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem;
- wydanie ostatecznego orzeczenia i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/05 udzielonej przez Węgry w ramach długoterminowych umów o zakup energii w części, w jakiej umowy te zostały w niej uznane za pomoc państwa bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem lub, ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi pięć zarzutów. W zaskarżonym wyroku Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie mającą zasadniczo na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/609/WE z dnia 4 czerwca 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 41/05 udzielonej przez Węgry w ramach długoterminowych umów o zakup energii lub, ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 i 5 tej decyzji.

W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie kwestionuje ocenę Sądu, zgodnie z którą umowa o zakup energii może zostać uznana za nową pomoc, choć nie ustalił wcześniej, czy taka umowa stanowiła w ogóle pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie kwestionuje wniosek Sądu, że Komisja nie popełniła błędu, stwierdzając, iż moment przystąpienia Węgier do Unii Europejskiej stanowi odpowiedni okres odniesienia, aby uznać dany środek za pomoc państwa zgodnie z kryteriami ustalonymi w art. 107 ust. 1 TFUE. Jej zdaniem Sąd naruszył prawo, uznając, że załącznik IV ustanawia regułę, zgodnie z którą okresem odpowiednim do dokonania oceny, czy środek państwowy stanowi pomoc państwa, jest moment przystąpienia Węgier do UE. Znaczenie art. IV zostało przeinaczone, gdyż nie przewiduje on ani nie sugeruje, iż analiza, czy środek stanowi pomoc państwa, powinna być przeprowadzana w dacie przystąpienia.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie zauważa, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż przysporzona została korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1, nie biorąc pod uwagę okoliczności panujących w momencie zawarcia umowy o zakup energii. Sąd popełnił błąd, dochodząc do wniosku, że korzyść została przysporzona, gdy i) Magyar Villamos Művek (MVM) działała jako inwestor prywatny przy zawieraniu umowy o zakup energii, co stanowiło środek przygotowawczy mający ułatwić prywatyzację Dunamenti, oraz (ii) w każdym razie, nawet gdyby umowa o zakup energii wiązała się z przysporzeniem korzyści (co wnosząca odwołanie kwestionuje), została ona zwrócona poprzez sprzedaż Dunamenti.

W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie kwestionuje dokonaną przez Sąd ocenę ryzyka wynikającego z obowiązku minimalnego poboru ciężącego na MVM. Sąd naruszył prawo, wywodząc istnienie korzyści z obowiązku minimalnego poboru ciężącego na MVM bez udowodnienia istnienia ryzyka strukturalnego.

W zarzucie piątym wnosząca odwołanie kwestionuje potwierdzenie przez Sąd metodologii przyjętej przez Komisję do celów obliczenia wysokości pomocy. Sąd naruszył prawo, podtrzymując przepisana metodologię poprzez określenie kwot, które podlegają zwrotowi, jako różnicę w przychodach, a nie jako różnicę w zyskach, gdyż to zróżnicowanie może doprowadzić do podważenia samego istnienia pomocy państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 225,s. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litwa) w dniu 23 lipca 2014 r. – ERGO Insurance SE działająca przez jej oddział na Litwie ERGO Insurance SE przeciwko If P&C Insurance AS działającej przez jej oddział If P&C Insurance AS

(Sprawa C-359/14)

(2014/C 329/11)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ERGO Insurance SE, działająca przez jej oddział na Litwie ERGO Insurance SE

Strona pozwana: If P&C Insurance AS, działająca przez jej oddział If P&C Insurance AS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) ⁽¹⁾, który stanowi, że „jeżeli nie można ustalić prawa właściwego zgodnie z ust. 1 lub 2, umowa podlega prawu państwa, z którym wykazuje najściślejszy związek” należy interpretować w ten sposób, że przepis ten oznacza, iż w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie należy stosować prawo niemieckie?
- 2) W wypadku udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi przeczącej, czy zasadę ustanowioną w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, iż oznacza ona, że w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie, prawo mające zastosowanie w sporze pomiędzy ubezpieczycielem traktora i ubezpieczycielem przyczepy należy ustalać zgodnie z prawem państwa, w którym powstała szkoda wynikająca z wypadku drogowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 177,s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 199,s. 40.